

ความรู้เกี่ยวกับสารคดีท่องเที่ยว

ความรู้เกี่ยวกับสารคดีท่องเที่ยว

- เมื่อมนุษย์ชอบเดินทางและท่องเที่ยวในที่ต่างๆ มนุษย์ย่อมจะเล่าเรื่องราวหรือบันทึกไว้ แล้วถ่ายทอดให้คนอื่นได้รับรู้
- จึงทำให้เกิดวรรณกรรมที่เรียกว่า “สารคดีท่องเที่ยว”
- สารคดีท่องเที่ยวเป็นวรรณกรรมที่มีเนื้อหาการเขียนที่ให้ทั้งความรู้ แรงคิด และความบันเทิงไปพร้อมกัน

ความรู้เกี่ยวกับสารคดีท่องเที่ยว

- สารคดีท่องเที่ยวมีการตีพิมพ์เผยแพร่ในสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น นิตยสาร วารสาร และหนังสือ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ
 - เพื่อตอบสนองผู้รักการพักผ่อนหย่อนใจ โดยแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ประสบการณ์ใหม่ และความรู้ใหม่
 - เพื่อสร้างประสบการณ์จำลองให้แก่ผู้อ่าน โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ด้วยตนเอง

ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับการท่องเที่ยว

- วรรณกรรมเป็นภาพจำลองชีวิตและสังคม ทุกสิ่งอย่างที่ปรากฏในสังคมมักสะท้อนเรื่องราวในวรรณกรรมเสมอ
- สำหรับเรื่องการท่องเที่ยวเดินทางก็ได้ถ่ายทอดในวรรณกรรมประเภทต่างๆ ซึ่งทำให้เห็นว่า
 1. การท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อวรรณกรรม
 2. วรรณกรรมมีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

1. การท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อวรรณกรรม

1.1 การท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการสร้างงานสารคดีท่องเที่ยว

- การได้เดินทางท่องเที่ยวถือเป็นเรื่องท้าทายของมนุษย์ในการแสวงหาความแปลกใหม่
- บางครั้งเป็นประสบการณ์ที่ทำให้ประทับใจและให้ภาพความทรงจำที่มีความสุข
- จึงทำให้นักท่องเที่ยวที่มีความสามารถในการประพันธ์จดบันทึกการเดินทางท่องเที่ยวที่ประทับใจเพื่อไม่ให้ความทรงจำหายไป

- บางครั้งมีการตีพิมพ์เผยแพร่สู่ผู้อ่าน ประกอบกับสถานที่
ท่องเที่ยวนั้นก็มีความน่าสนใจ น่าประชาสัมพันธ์ให้คนทั่วไป
ได้รู้จักมาเยือน
- นักท่องเที่ยวจึงเกิดแรงกระตุ้นที่จะนำประสบการณ์การ
ท่องเที่ยวครั้งนั้นมาเขียนบอกเล่าให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง
- ทำให้เกิดงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวขึ้น

1. การท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อวรรณกรรม

1.2 การท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการสร้างงานเขียนประเภทอื่น

- ผู้เขียนนำเรื่องการท่องเที่ยวมากำหนดเป็นโครงเรื่องหรือมีฉากและบรรยากาศการท่องเที่ยวเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง
- เช่น **งานเขียนประเภทนวนิยาย** ผู้เขียนอาจกำหนดให้ตัวละครในเรื่องต้องเดินทางท่องเที่ยวด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น

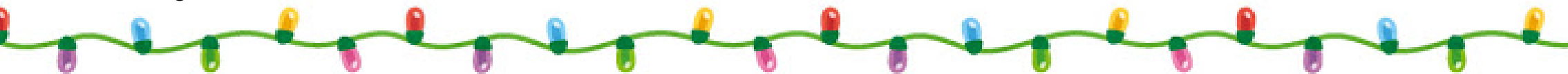
- อาจไปศึกษาต่อ

- มีอาชีพที่ต้องเดินทางไกล

- ตัวละครโปรดปรานการท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศ

- แต่ไม่ว่าตัวละครจะมีเหตุให้ต้องเดินทางท่องเที่ยวอย่างไรก็ตาม ผู้เขียนจะต้องสร้างฉากสถานที่ให้โดดเด่น มีความสำคัญต่อโครงเรื่องและการดำเนินเรื่อง

- ฉากที่เลือกนั้นมักเป็นสถานที่สวยงาม และดึงดูดความสนใจให้ผู้อ่านไปเยือน

2. วรรณกรรมก็มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

2.1 การนำวรรณกรรมไปสร้างเป็นแหล่งท่องเที่ยว

คือ การสร้างแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรม อาจสร้างขึ้นเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยตรงและโดยอ้อมก็ได้

ตัวอย่าง การสร้างประติมากรรมจากวรรณคดีเรื่อง **พระอภัยมณี** ที่อนุสาวรีย์สุนทรภู่ และนางเงือกที่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

อนุสาวรีย์สุนทรภู่

นางเงือกที่เกาะเสม็ด

พิพิธภัณฑ์ช้างเอราวัณ จังหวัด
สมุทรปราการ จากวรรณคดี
เรื่อง **รามเกียรติ์**

อุทยานลิลิตพระลอ จากวรรณคดี
เรื่อง **ลิลิตพระลอ**

2. วรรณกรรมก็มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

2.2 วรรณกรรมเป็นแรงกระตุ้นให้ต้องการท่องเที่ยว

- วรรณกรรมมีอำนาจต่ออารมณ์ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของผู้อ่าน สามารถกระตุ้นให้ผู้อ่านต้องการไปท่องเที่ยวได้ เช่น
- อ่านสารคดีท่องเที่ยวเรื่องหนึ่ง ที่ผู้เขียนถ่ายทอดเรื่องราวได้ดี น่าสนใจ ทำให้เห็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวชัดเจนและสวยงาม จึงกระตุ้นให้ผู้อ่าน ต้องการไปเที่ยวตามที่ผู้เขียนเขียนไว้

ความหมายของสารคดีท่องเที่ยว

- กาญจนา นาคสกุล (2521:371-372) กล่าวถึง **สารคดีท่องเที่ยว** ไว้ว่า

“สารคดีท่องเที่ยวจะมีภาพสถานที่ที่กล่าวถึง ภาพบุคคลต่าง ๆ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีในสถานที่เหล่านั้น เป็นต้น”

ความหมายของสารคดีท่องเที่ยว

- มาตี บุญศิริพันธ์ (2535:76) กล่าวว่า **สารคดีการท่องเที่ยว** (Travel Features) คือ “เรื่องราวการเดินทางท่องเที่ยวทุกแห่งหน นำมากล่าวเชิญชวน หรือให้ความเพลิดเพลินใจกับผู้อ่าน”

ความหมายของสารคดีท่องเที่ยว

- สายทิพย์ นุกูลกิจ (2539:267) ให้ความหมายของ**สารคดีท่องเที่ยว**ไว้ว่า

“ วรรณกรรมร้อยแก้วที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ท่องเที่ยวของผู้แต่ง โดยมีลีลาการเขียนที่กอปรไปด้วยศิลปะ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลินไปพร้อมกับความรู้ด้วย”

- เกศรา มากจันทร์ (2548: 27) กล่าวถึง **สารคดีท่องเที่ยว** คือ
“งานเขียนที่มุ่งให้ความรู้และประสบการณ์ในการท่องเที่ยว
ของผู้เขียนในแง่มุมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เช่น วิถีชีวิต ประเพณี
วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ตลอดจนแทรกเกร็ดความรู้ต่างๆ
โดยมีศิลปะการประพันธ์และใช้สำนวนภาษาที่น่าสนใจ
เพื่อช่วยให้สารคดีท่องเที่ยวที่น่าสนใจชวนติดตามมากยิ่งขึ้น

สรุปความหมายของสารคดีท่องเที่ยว

- สารคดีท่องเที่ยว หมายถึง งานเขียนที่บันทึกเรื่องราว โดยการเล่า เหตุการณ์ที่ผู้เขียนได้ท่องเที่ยวไปยังที่ต่าง ๆ ตามประสบการณ์ ของตน รวมเข้าด้วยกันกับมุมมองและทัศนคติที่มีต่อสถานที่ ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่าน ได้ข้อมูลที่เป็น สารความรู้และความบันเทิงควบคู่กันไปด้วย

กลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว

1. ผู้เขียนต้องเขียนด้วยข้อมูลที่ถูกต้องและน่าสนใจ

- ผู้เขียนจึงต้องออกเดินทางไปยังสถานที่นั้นด้วยตนเอง

ไม่ใช่คัดลอกเอา หรือถ่ายถอดจากคำบอกเล่าของผู้อื่น

- พยายามให้ผู้อ่านได้รับความรู้มากที่สุดในระยะเวลาน้อยที่สุด

กลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว

2. ผู้เขียนพยายามให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น

- สภาพภูมิอากาศ
- ความเป็นอยู่
- วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี
- สถานที่สำคัญ
- ค่าอาหาร ที่พัก

กลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว

3. ผู้เขียนควรใช้ศิลปะในการเล่าให้ผู้อ่านเพลิดเพลิน

ไม่หนักสมอง ภาพประกอบถือเป็นสิ่งสำคัญ ยิ่งมีมาก และภาพที่สวยงามจะจูงใจผู้อ่านมากขึ้น และทำให้หนังสือมีคุณค่า

กลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว

4. ผู้เขียนควรแทรกเกร็ด ตำนาน นิทาน ข้อขำขัน เกี่ยวกับสถานที่นั้นๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน รวมทั้งให้ความรู้และความบันเทิงไปพร้อมกัน

เกร็ดต่าง ๆ นี้คือ **“เสน่ห์”** อย่างหนึ่งของสารคดีท่องเที่ยวที่ทำให้ผู้อ่านได้รับรสชาติในการอ่านมากขึ้น

กลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว

5. ผู้เขียนควรให้ข้อสังเกตและแสดงทัศนะส่วนตัวต่อสิ่งที่พบเห็น ตลอดจนทัศนคติเชิงเปรียบเทียบกับสิ่งที่พบเห็นในบ้านเกิดเมืองนอนหรือสถานที่อื่น ๆ ด้วย

แต่ทัศนคติของผู้เขียนเป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องระวัง อย่าด่วนสรุปง่าย ๆ ข้อมูลต่าง ๆ ควรได้มาจากการเห็น ประจักษ์ด้วยตนเองและแสดงทัศนคติอย่างเที่ยงธรรม

ไม่ตำหนิอย่างไรเหตุผล หรือ ยกย่องชมเชยมากเกินไป

ลักษณะเฉพาะของงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว

1. ขนาดความยาวของเรื่อง

สารคดีบันทึกการท่องเที่ยวเป็นงานเขียนที่ได้รับความนิยมสูง ด้วยเหตุนี้ งานเขียนประเภทนี้จึงมีการนำเสนอความยาวทุกขนาด ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ หรือปริมาณประสบการณ์ของผู้เขียน

ลักษณะเฉพาะของงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว

2. มุมมองของการเสนอเรื่อง

เรื่องเล่าการท่องเที่ยวเป็นการเล่าโดยผ่านการรับรู้ ดู เห็น รู้สึกของผู้เขียน หรือเป็นมุมมองของผู้เขียน

แต่ในบางเรื่องผู้เขียนอาจเลือกใช้วิธีเล่าแบบกลาง ๆ คือเป็นการให้ข้อมูล ข้อคิดเห็นที่ไม่ผ่านมุมมองของผู้เล่า

มุมมองในการนำเสนอเรื่องมี 2 แบบ คือ

2.1 ใช้มุมมองของผู้เขียน การเล่าแบบนี้จะปรากฏสรรพนาม
ของผู้เขียน หรือผู้เล่าเรื่องเป็น **ฉัน ผม ข้าพเจ้า** หรืออาจแทนคำว่า
ผู้เขียน ก็ได้ซึ่งจะให้ความมีชีวิตชีวา มีสายสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน
กับผู้เขียนมากกว่า

2.2 ไม่ปรากฏมุมมอง คือ การนำเสนอข้อมูลหรือทัศนะอย่าง
กลาง ๆ ไม่สอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน การเขียน
แบบนี้จะไม่ปรากฏตัวผู้เล่าเรื่อง

ลักษณะเฉพาะของงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว

3. กลวิธีการนำเสนอเรื่อง

นอกจากการเล่าเรื่องหรือเสนอเรื่องสู่ผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นกลวิธีที่ใช้กัน โดยทั่วไปในงานเขียนเล่าประสบการณ์แล้ว

ผู้เขียนบันทึกการท่องเที่ยวยังพยายามแสวงหากลวิธีเล่าอื่น ๆ อาจเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซาก หรือเพิ่มรสชาติแปลกใหม่ เพิ่มสีสัน ให้แก่การเขียนเล่าเรื่องมากขึ้น

สรุปวิธีการนำเสนอเรื่องที่เป็นที่นิยมมากดังนี้

**3.1 ผู้เขียนเล่าสู่ผู้อ่านโดยตรง โดยผู้เขียนใช้สรรพนาม
แทนตนอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วเล่าเรื่องในลักษณะที่เสมือนบอก
เล่าพูดคุยกับผู้อ่าน**

3.2 ผู้เขียนเล่าในรูปแบบของงานเขียนแบบอื่น ๆ เช่น

- เขียนเล่าในรูปแบบของจดหมายถึงเพื่อนหรือญาติสนิท
คนใดคนหนึ่ง
- เขียนเล่าในลักษณะของบันทึกประจำวัน

วัตถุประสงค์ของสารคดีท่องเที่ยว

1. เพื่อชักชวน

เพื่อชักชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว โดยการเสนอให้เห็นถึงความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น

ดังจะเห็นได้จาก**สารคดีของบริษัทท่องเที่ยว** หรือ**หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบอย่าง “การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย”**

วัตถุประสงค์ของสารคดีท่องเที่ยว

2. เพื่อส่งเสริม คือ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ รวมถึงกิจกรรมที่น่าสนใจ เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

3. เพื่อกระตุ้น ให้เห็นคุณค่าความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้คุณค่าด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตอันดีงามของผู้คนในสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น

องค์ประกอบของสารคดีท่องเที่ยว

1. การตั้งชื่อ

ผู้เขียนควรตั้งชื่อเรื่องที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระทั้งหมด และตั้งชื่อให้มีความน่าสนใจ แปลกและเด่น ดังตัวอย่าง

1.1 ตั้งชื่อเรื่องแบบใช้คำสัมผัสคล้องจอง เป็นการตั้งชื่อให้อ่านแล้วเกิดจังหวะไพเราะสละสลวย น่าสนใจ เช่น

- ผู้หญิงคนเดียวก็เที่ยวได้
- ชม แชะ ชิม ซ้อปตลาดน้ำลาวเวียง
- เพลิดเพลินกับเพลินวาน
- เที่ยวกินลม ชมอุทยานแห่งชาติ น้ำตกสามหลั่น
- โดคน้ำ ย่ำดิน กินปู ดูดาว @ น้ำพุบ้านดิน โฮมสเตย์

1.2 ตั้งชื่อแบบมุ่งตรงเข้าสู่เรื่อง เช่น

- ท่าวัดินแดนอีสาน
- ซิลลี่ไปเกาะภูเก็ต
- ไปเต๋อะไปแอ่วจังหวัดเจียงฮาย

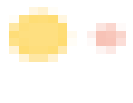
1.3 ตั้งชื่อแบบเปรียบเทียบ เช่น

- สุราษฎร์ธานี อัญมณีเมืองใต้
- ภูเก็ต... ไข่มุกอันดามัน

1.4 ตั้งชื่อเรื่องแบบแสดงนำเสียงและให้ความรู้สึก เช่น

- INNA CAFÉ คาเฟ่ริมหน้าต่างใหม่ที่ไม่ควรพลาด
- นั่ง นอน แช่ สุขใจแท้ที่น้ำตกเจ็ดสาวน้อย
- คิดถึงมากนะ...เมืองน่าน
- คาเฟ่สุดฟิน ถิ่นแม่กลอง

1.5 ตั้งชื่อเรื่องแบบใช้บทเพลง อาจจะนำชื่อเพลงหรือส่วน
คำร้องตอนใดตอนหนึ่งอันเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป เช่น

- ออยุธยาเมืองเก่าของเราแต่ก่อน
- ทะเลนั้นเป็นเหมือนถิ่นของเรา
- กรุงเทพฯ ราตรี

1.6 ตั้งชื่อเรื่องแบบให้ปฏิบัติตาม เช่น

- ช่วยกันสืบสานประวัติศาสตร์บ้านอัมพวา
- โครงการรักษามรดกไทยที่กรุงเก่า

1.7 ตั้งชื่อแบบแสดงคำถาม เช่น

- ชั้นภูกระดึง เหนือจริงไหม
- เทียวอย่างไรให้สนุกที่สมุทรสงคราม
- เทียวกันหรือยังที่เชียงใหม่

1.8 ตั้งชื่อเรื่องแบบใช้คำตรงกันข้าม เช่น

- ฝนตกแดดออกที่ชุมพร
- หนีลมร้อนไปทะเลเย็นที่พัทยา

องค์ประกอบของสารคดีท่องเที่ยว

2. คำนำหรือการเปิดเรื่อง วิธีการเปิดเรื่องมีหลายวิธี ดังนี้

2.1 พรรณนาให้เห็นภาพและบรรยากาศ

2.2 การบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน

2.3 การตั้งคำถาม

2.4 การนิยามศัพท์

2.5 บทเพลง

2.6 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

ตัวอย่างเปิดเรื่องด้วยการพรรณนาให้เห็นภาพและบรรยากาศ

- เรื่อง “Unexpected Iceland”
- เป็นบทนำที่เล่าถึงการเริ่มต้นวันใหม่ในไอซ์แลนด์ มีการบอกเล่าถึงสภาพแวดล้อมภายในห้องนอนยามเช้าและ สภาพอากาศที่หนาวเย็น แม้จะอยู่ในช่วงหน้าร้อนก็ตาม

“ฉันลืมตาขึ้นมาพร้อมกับแดดอ่อนๆ ที่ลอดผ่านกระจกบานเล็กเข้ามา ในบ้านพักบริเวณชานเมืองใกล้สนามบินเคฟลาวิก (Keflavik International Airport) แสงแรกของไอซ์แลนด์ทำให้ฉันอยากคิดตัวเองขึ้นจากเตียงแล้วออกไปข้างนอกให้ลมหนาวช่วงหน้าร้อน โขยมาแตะผิว”

ตัวอย่างเปิดเรื่องด้วยการพรรณนาให้เห็นภาพและบรรยากาศ

- เรื่อง “**Nothing’s impossible in Dubai**” เป็นบทนำที่เล่าถึงการเดินทางในเมืองดูไบ และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวที่พบเห็นระหว่างการเดินทาง

“เรานั่งอยู่บนรถไฟเหล็กคันใหญ่ที่กำลังขับเคลื่อนอยู่บนถนนสายหลักท่ามกลางตึกสูงระฟ้า สะพานยาวเหยียด ทะเลอันไกลโพ้น และต้นปาล์มนับร้อยที่ไม่สะท้อนต่อลมร้อนที่เข้ามาปะทะ แสงแดดร้อนแรงทำให้สมาชิกทุกคนต้องมีอาวุธประจำตัวเป็นหมวกปีกกว้าง แวนกันแดดที่ป้องกันรังสียูวี และครีมกันแดดพีเอชเอ”

ตัวอย่างการเปิดเรื่องด้วยการบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน

- เรื่อง “**IRAN...JEWEL OF THE PERSIAN GULF**” ของภัทธริยา
ได้พรรณนาความรู้สึกประทับใจที่เดินทางไปประเทศอิหร่าน

มิถุนายน 2011 ฉันยังไม่อยากกลับจากอิหร่าน ทั้งที่ก่อนหน้านี้ เราได้ยินเสียงลือเสียงเล่าอ้างที่ทำให้แอบตั้งคำถามในใจอยู่หลายข้อ แต่พอได้มาสัมผัสดินแดนแห่งนี้จริงๆ ความประทับใจที่ได้รับกลับไป โดยเฉพาะเรื่องอัธยาศัยของผู้คน ยิ่งทำให้เรารู้จักอิหร่านมากขึ้นเรื่อยๆ

กุมภาพันธ์ 2014 ความรู้สึกดีๆ กลับมาอีกครั้ง จากเส้นทาง
อันซีนในเมืองฝรั่งเศสวันออกเมื่อครั้งแรก คราวนี้ฉันได้ชมเมืองใหญ่ๆ
ของอิหร่านเกือบทั่ว แต่เหมือนยิ่งรู้จักยิ่งอยากสัมผัสเพิ่ม ดูเหมือนว่า
อดีตอาณาจักรเปอร์เซียแห่งนี้ยังมีความยิ่งใหญ่ให้เราต้องกลับมาทำ
ความรู้จักอีกหลายจุด

ตุลาคม 2014 ฉันไม่แน่ใจเมื่ออ่านบทความของฉันทันทีแล้วคุณก็ยัง
อยากรู้จักอิหร่านเหมือนกันไหม แต่หากได้ไปสัมผัสด้วยตัวเองสักครั้ง
ประสบการณ์ที่ได้พกกลับบ้าน น่าจะกลายมาเป็นหน้าแรกๆ ในบันทึก
การเดินทางของคุณแน่นอน

ตัวอย่างการเปิดเรื่องด้วยการบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน

- เรื่อง “Living on the hills in Edinburgh” บอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกที่ได้สัมผัสกับธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ของเมืองเอดิินบะระ ประเทศสกอตแลนด์

ชีวิตติดภูเขาช่างน่าอัศจรรย์ เมื่อเราได้พาร่างกายและหัวใจเข้าไป ทักทาย ภูเขาก็ตักทายเราบางอย่างกับเราเสมอในทุกครั้งที่มีโอกาสใกล้ชิดชิด เมื่อเรายืนอยู่บนเนินแล้วแหงนมองขึ้นไป ภูเขาสูงทำให้เราสัมผัสพลังยิ่งใหญ่ของธรรมชาติที่สะท้อนมาถึงตัวเรา แต่เมื่อเราอยู่บนนั้นแล้ว มองลงมาเราจะเห็นทุกอย่างผ่านมุมมองที่กว้างขวางที่สุด”

ตัวอย่างการเปิดเรื่องด้วยการตั้งคำถาม

- เรื่อง “นอร์เวย์...ถิ่นหนาวเหนือขั้วโลก” ของจิตราวดี เอื้อทรัพย์ไพบุลย์

นอร์เวย์ต้องไปเที่ยวสักครั้งเพราะอะไร?

นอร์เวย์มีดีอะไร

นอร์เวย์เป็นอย่างไร

หากคุณมาท่องเที่ยววนอร์เวย์คงจะตอบ โจทย์ในชีวิตของคุณมากมาย

เริ่มตั้งแต่ได้ขึ้นเครื่องบินที่สุวรรณภูมิ...

ตัวอย่างการเปิดเรื่องด้วยการนิยามศัพท์

- เรื่อง “ไร่เชิญตะวันกับการท่องเที่ยวเชิงศาสนา” ของ ดนัยธรรม จิตวโรวาท ได้ให้นิยามของการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

การไปศูนย์วิปัสสนาไร่เชิญตะวันครั้งนี้ มิได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อไปปฏิบัติธรรมเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการไปเพื่อท่องเที่ยวเชิงศาสนา การท่องเที่ยวลักษณะนี้ หมายถึง การเดินทางเพื่อทัศนศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หากความรู้ สังคมแห่งชีวิต มีการฝึกทำสมาธิเพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและ

คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สัมผัสค้ำค้ำกับธรรมชาติที่สงบสวยงามร่มรื่น
มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดย
ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ตัวอย่างการเปิดเรื่องด้วยบทเพลง

- เรื่อง “เที่ยวอยุธยารำลึก” เชิงเทียน สมภพวนากุล

อยุธยาเมืองเก่าของเราแต่ก่อน จิตใจอาวรณ์มาแล้วผู้กันฟัง
อยุธยาแต่ก่อนนี้ยัง เป็นดังเมืองทองของพี่น้องเผ่าพงศ์ไทย เดียวนี้ซิ
เป็นเมืองเก่า ชาวไทยแสนเศร้า ถูกข้าศึกรุกราน ชาวไทยทุกคนหัวใจ
ร้าวราน ข้าศึกเผาผลาญ แหกกลาญวอดวาย เราชนชั้นหลังมองแล้ว
เศร้าใจ อนุสรณ์เตือนให้ชาวไทย จงมั่น สัมครสมานร่วมใจกันสามัคคี
คงจะไม่มีใครกล้ามาราวิชาตีไทย

ตัวอย่างการเปิดเรื่องด้วยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

- เรื่อง “**ARMENIA แคนสวรรค์สะพานเชื่อมยูเรเชีย**”

อาร์มาเนีย เมื่อเอ่ยถึงชื่อประเทศนี้ หลายคนคงจะนึกไปถึงทวีปยุโรป นึกถึงฝรั่งเศส ดวงตาสีฟ้า กินขนมปัง พุดภาษาอังกฤษ และนับถือศาสนาคริสต์ ที่เอ่ยมาถูกแค่บางส่วน! เพราะจริงๆ แล้วอาร์เมเนียเป็นประเทศที่ตั้งอยู่บนทวีปเอเชียแท้ๆ แต่เป็นเอเชียที่ค่อนข้างไปใกล้ยุโรป ผู้คนจึงมีหน้าตาผสมผสานระหว่างเอเชีย ยุโรป ตุรกี และรัสเซีย แถมคนอาร์เมเนียยังกินข้าวเป็นอาหารหลักคู่กับขนมปังเลยก็ว่าได้

ดินแดนนี้จึงเป็นเสมือนสะพานเชื่อมยุโรปและทวีปเอเชียเข้า
ด้วยกัน ซึ่งเขาเรียกว่า “ยูเรเชีย” อันเป็นดินแดนที่มีภูมิประเทศสวยงาม
อาบอ้อมด้วยธรรมชาติ และมีวัฒนธรรมหลากหลาย ถ้ายังนึกไม่ออกว่า
อาร์เมเนียมีหน้าตาเป็นอย่างไร ลองพาตัวและหัวใจตามฉันมาเลย
ดีกว่า

ตัวอย่างเปิดเรื่องด้วยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

- เรื่อง **“Never ending summer in Brighton”** ของ **ต๋องตา จิตดี**

ถ้าลองหลับตาแล้วจินตนาการถึงประเทศอังกฤษ สิ่งทีผุดขึ้นมาในหัวเป็นอันดับต้นๆ ก็คงไม่พ้นหอนาฬิกา ตึกรามบ้านช่องสุดแอนทิก ท้องฟ้าหม่นๆ หรือผู้คนที่กำลังเดินบนถนนด้วยเครื่องแต่งกายมิดชิดสไตล์ผู้ดีอังกฤษ แต่ถ้าได้ลองนั่งรถไฟจากลอนดอนลงมาทางตอนใต้ของอังกฤษราว 50 นาที จะพบว่า ความจริงอังกฤษก็มีบรรยากาศชายหาด มีนิกนางนวล มีสวนสนุกกลางทะเล มี cotton candy หลากสี และผู้คนที่แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสบายๆ สีฉูดฉาด กำลังเอนกายริมทะเลอยู่เหมือนกัน

องค์ประกอบของสารคดีท่องเที่ยว

3. เนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องในสารคดีควรประกอบไปด้วย ข้อมูลส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อมูลส่วนที่เป็นข้อคิดเห็น

3.1 ข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงในเนื้อหาสารคดีท่องเที่ยวต้องมีความถูกต้อง ประกอบไปด้วยความรู้เกี่ยวกับสถานที่ เช่น **ด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ความรู้ด้านประเพณี วัฒนธรรมของสังคม** เช่น การแต่งกาย การประกอบอาชีพ ภาษาที่ใช้ ศิลปะพื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน โบราณสถาน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

นอกจากนี้ควรกล่าวถึง

- ความรู้เกี่ยวกับการเดินทาง
- สถานที่พักแรม
- ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
- สิ่งที่ต้องเตรียม
- รวมถึงการที่จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมนั้นๆด้วย

ตัวอย่างการให้ข้อมูลส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง

- เรื่อง “โลกหมุนช้า..ที่อัมพวา” ของผลตะวัน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมาของวัดเพชรสมุทรวรวิหาร ซึ่งเป็นวัดหนึ่งใน เมืองอัมพวา ดังนี้

วัดแรกที่จะไปไหว้พระขอพร ได้แก่ วัดเพชรสมุทรวรวิหาร กว้างขวางมีเนื้อที่ถึง 11 ไร่ ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2000 ชาวบ้านเรียกกันว่า วัด บ้านแหลม เดิมชื่อว่าวัดศรีจำปา ต่อมาได้ยกระดับเป็นวัดอารามหลวง เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 มีพระประธานประจำอุโบสถ 1 องค์

พร้อมพระอัครสาวก พระพุทธรูปเนื้อโลหะทองแดง ปางอุ้มบาตรสูง
167 เซนติเมตร มีตำนานว่าท่านลอยมาตามลำน้ำแม่กลอง ชาวประมง
ที่ออกไปลากอวนได้พบพระพุทธรูป 2 องค์ จึงอันเชิญมาประดิษฐานไว้
ณ วัดบ้านแหลมนี้ ส่วนอีกองค์หนึ่งประดิษฐานที่วัดเขาตะเครา

ตัวอย่างการให้ข้อมูลส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง

- เรื่อง “ซิลโก้ ไกล่ ไป...หัวหิน” ของ B.Ball ให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่พัก โรงแรม รีสอร์ท หัวหิน อย่างเช่น
 - การกล่าวถึงโรงแรมดุสิตธานีหัวหิน
 - การต้อนรับและการบริการ
 - สภาพห้องพัก

โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน เป็นโรงแรมที่เหมาะสมสำหรับการพักผ่อนแบบ
ครอบครัวจริงๆ ทั้งตัวโรงแรมและห้องพักออกแบบคลาสสิก บรรยากาศ
เก่า ๆ ย้อนยุคไปสัก 40-50 ปี แต่แฝงไปด้วยความสะดวกสบายตาม
สมัยนิยม

การต้อนรับและการบริการ ดีมากครับ พนักงานที่นี่ยิ้มแย้มมีอัธยาศัยดี
ทุกคน ไม่ว่าจะเราเดินไปเจอที่ไหน เวลาใด แม้กระทั่งแม่บ้านหรือ
พนักงานทำความสะอาด ก็จะทักทายด้วยคำพูดที่สุภาพ สอบถามเรา
อยู่เสมอว่ามีอะไรขาดตกบกพร่องไหม น่าประทับใจ

สภาพห้องพัก ดีครับ การตกแต่งยังคงความสวยงามคลาสสิก
เหมือนเช่นหลายปีที่แล้ว ใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้โทนสีออกน้ำตาล ช่วยให้
ย้อนคิดไปถึงบรรยากาศเก่า ๆ แต่สภาพห้องไม่ได้เก่าตามบรรยากาศ
เพราะได้รับการปรับปรุงเรื่อยๆ ระเบียงหลังห้องไม่กว้างมากนัก แต่ก็
สามารถพักผ่อนกินลมชมวิวได้

ตัวอย่างการให้ข้อมูลส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง

- เรื่อง **“Nothing’s impossible in Dubai”** กล่าวถึงเมืองดูไบว่า

“ที่นี่คือดูไบ นครที่ใหญ่ที่สุดของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ด้วยเคยได้ยินเรื่องราวของเมืองนี้ผ่านสองหูและได้เห็นตัวเมืองคร่าวๆผ่านหน้าจอสมาร์โฟน จึงพบว่า ไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้สำหรับดูไบ ใครจะไปคิดว่าโลกนี้จะมีการถมทะเลจนกลายเป็นหมู่เกาะต้นปาล์มไฮสปีด มีตึกสูงกว่าเมฆที่มีจำนวนชั้น ทั้งหมด 168 ชั้น มีห้างสรรพสินค้าขนาดมหึมาที่ไม่สามารถเดินจนครบได้ภายในสามวันหรือกระทั่งมีลานสกีท่ามกลางอุณหภูมิเหี้ยม 50 องศาเซลเซียสในฤดูร้อน”

องค์ประกอบของสารคดีท่องเที่ยว

3. เนื้อเรื่อง (ต่อ)

3.2 ข้อคิดเห็น เนื้อเรื่องของสารคดีท่องเที่ยวควรสอดแทรก
ทัศนคติ ข้อคิดเห็น โลกทัศน์ของผู้เขียนต่อสิ่งที่พบเห็น เพื่อให้ผู้อ่าน
เข้าถึงและเห็นภาพแหล่งท่องเที่ยวชัดเจนมากขึ้น

ตัวอย่างการให้ข้อมูลส่วนที่เป็นข้อคิดเห็น

- เรื่อง “ราชินีแปซิฟิก” ของอมราวดี แสดงทัศนะเกี่ยวกับ
อัยยาศัยไมตรีของชาวออสเตรเลีย ที่นับเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งความว่า

เมื่อนึกถึงแปซิฟิกทางด้านความงาม ออสเตรเลียก็น่าจะได้รับการ
เกียรติให้เป็นราชินีในด้านนี้ ที่เรายกย่องให้ออสเตรเลียมิใช่เพราะว่าฝั่ง
ทะเลสวย หมู่เกาะและน้ำทะเลเป็นสีครามใสแจ๋ว แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่
ประกอบกันขึ้น ณ ที่นี้ไม่ว่าจะเป็นอัยยาศัยไมตรีของผู้คน ความเป็น
ระเบียบเรียบร้อยและสะอาดสะอ้านของบ้านเมือง รวมทั้งต้นไม้ดอกไม้
พันธุ์พฤกษชาติต่างๆ ริมฝั่งแปซิฟิกที่นี้ช่างน่าดูน่าชม

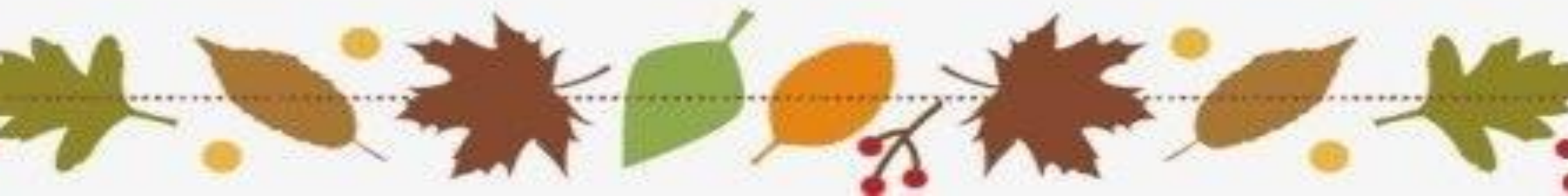
- เรื่อง “ศศิวิมลท่องเที่ยว” ของศศิวิมล แสดงทัศนະเกี่ยวกับคนตะวันตกที่เห็นคุณค่าของงานสถาปัตยกรรมมากกว่าคนไทย

สถาปัตยกรรมเก่าแก่นั้นดูเหมือนเขาจะเห็นคุณค่ามากกว่าเรา จะทำอะไรจะสร้างอะไรต้องขออนุญาตแล้วขออนุญาตอีก งานสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และทางศิลปะ เขาจะทำนุบำรุงให้อยู่ในสภาพเดิม (ทั้งๆที่พังอยู่แล้ว) ให้อะไรได้มากที่สุดเพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา หรือได้เห็นความยิ่งใหญ่ของศิลปวัฒนธรรมของยุคก่อน หรือเพื่อชื่นชมคนนักท่องเที่ยวอะไรก็แล้วแต่ แต่เมื่อเราได้ไปเห็นมาแล้วก็ไม่แปลกใจว่าทำไมคนของเขาจึงมีความรู้สึก และรู้จักคุณค่าในรสสุนทรีย์ที่ให้ทางด้านจิตใจดีกว่าคนของเรา ในเมื่อเขาเกิดมาก็ได้เห็นสิ่งเหล่านั้นมาตั้งแต่เกิด

ตัวอย่างการให้ข้อมูลส่วนที่เป็นข้อคิดเห็น

- เรื่อง “**Secret Places in Tasmania**” กล่าวถึงเกาะแทสเมเนียเป็นเกาะที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนไม่มาก ผู้เขียนรู้สึกว่าเป็นเกาะที่น่าค้นหา “หลายคนอาจไม่คุ้นชื่อแทสเมเนียเท่าไร หรืออาจเคยได้ยินผ่านหู แต่ไม่รู้ว่าเป็นเกาะแห่งนี้ปรากฏอยู่บนส่วนไหนของแผนที่โลก ถ้าใครเคยมีโอกาสสวนเวียนอยู่แถบทวีปออสเตรเลียจะรู้ว่าแทสเมเนียคือเกาะใต้ของประเทศออสเตรเลียเอง และด้วยความที่เป็นเกาะ จึงมีพื้นที่ติดทะเล

ป่าเขาลำเนาไพร และทะเลสาบสวยๆ ให้ได้เยี่ยมชมมากมาย แม้จะไม่ได้
เป็นที่รู้จักเท่ากับสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติจุดอื่นๆ บนโลก แต่การ
ไม่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากก็ถือเป็นข้อดีที่ทำให้ฉันรู้สึกว่ **แทสเมเนีย**
เป็นเกาะที่น่าค้นหาเกาะหนึ่ง”

ตัวอย่างการให้ข้อมูลส่วนที่เป็นข้อคิดเห็น

- เรื่อง “หนึกรุงไปปรุงฝั้นที่กระบี่” ของ กุยโด แนะนำร้านอาหารและของกินที่ขึ้นชื่อของจังหวัดกระบี่ เช่น ร้าน “โรตีโวค” ความว่า
ในบรรดาขนมอบเคี้ยวทั้งหมดของหวานที่คนหนึกรุงชื่นชอบและมักจะออกตามล่าหามาล้างปากหลังมือเย็นทุกครั้งก็คือ “โรตี” ชอบถึงขนาดที่ว่า ไปจังหวัดไหนก็ต้องหาร้านโรตีที่เขาว่าเด็ดว่าดีมาลองชิมให้ได้ แต่ที่จังหวัดกระบี่ “โรตีโวค” คือร้านประจำที่ไม่เคยนอกใจ

โรติวอคแห่ง จ.กระบี่ คือหนึ่งในสุดยอดร้านโรตีสามอันดับแรก
ในดวงใจของคนหนึกรุ่นอย่างไม่ต้องสงสัย ถ้าถามว่าอร่อยมั๊ย ผมขอ
อนุญาตตอบแค่ 2 ข้อสั้นๆ

ข้อหนึ่ง หนึกรุ่นเราแวะมาร้านนี้ทุกครั้งเกือบทุกวันที่มากระบี่

ข้อสอง โรตีกกรอบกับชาเย็น คือของชอบที่ต้องสั่งคู่กัน แบ่งที่นี้
ถึงจะบางกรอบ แต่ก็มีความเหนียวหนึบให้เคี้ยวได้สนุกปาก

องค์ประกอบของสารคดีท่องเที่ยว

4. สรุปหรือการปิดเรื่อง

เป็นส่วนที่อยู่หน้าสุดท้ายหรือข้อความสุดท้ายของเรื่อง การสรุปเป็นการทิ้งท้ายเรื่องซึ่งต้องสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อ่าน

การปิดเรื่องมีหลายวิธี ผู้เขียนสามารถเลือกเขียนสรุปให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องได้ดังนี้

การปิดเรื่องโดยการชักชวนให้ท่องเที่ยวสถานที่อื่นๆ

- เรื่อง “โทซิจิ เมืองแสนสวยที่ญี่ปุ่น” ของนิศารัตน์ ทวีโชควัตร

ไม่ว่าจะไปเยือน โทซิจิฤดูไหน ก็ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งให้เยี่ยมชมได้อีกมากมาย อาทิ **Ashikaga Gakko** โรงเรียนที่เก่าแก่ที่สุดในญี่ปุ่น สร้างขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1594 และได้รับการบูรณะให้อยู่ในสภาพคล้ายสมัยเอโดะ เพื่อเปิดให้เข้าชม หรือชมวัด **Bannaji** จากยุคคามาคุระที่มีสถาปัตยกรรมแสนงดงามจนได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกของชาติ หากใครชอบความตื่นเต้น อาจไปลองเรือที่แม่น้ำคินูกาวะ รวมทั้งการไปเที่ยวกันทั้งครอบครัวที่ **Edo Wonderland** แหล่งรวมความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ย้อนยุคสู่สมัยเอโดะ อันแสนจะเป็นญี่ปุ่น ญี่ปุ่นที่ทุกคนชื่นชอบ

การปิดเรื่องโดยการพรรณนาความประทับใจต่อสถานที่ท่องเที่ยว

- เรื่อง “โลกหมุนช้า...ที่อัมพวา” ของพลิตะวัน

เที่ยวแบบช้าๆ ที่อัมพวา เก็บเกี่ยวความรักและความหลงใหลในกลิ่นอายแห่งอดีต เก็บเกี่ยวความสุขทุกสถานที่อย่างเต็มเปี่ยม แม้จะไม่ได้พบเจอความรักแบบหนุ่มสาวตามจินตนาการ แต่ก็ได้พบพานกับสิ่งล้ำค่าที่กำลังตามหา ภาพแห่งอดีตอันสวยงามเสมือนภาพฝันที่เคยร่างไว้ ถูกแต่งแต้มเติมสีให้สวยงามและแจ่มชัดอยู่ในใจจนยากที่จะลืมเลือน

ปิดเรื่องโดยการเปรียบเทียบ

- เรื่อง “ล่องเรือลุยอแลสกา...ซ่าต่อที่นิวยอร์ก”

- เปรียบเทียบการท่องเที่ยวเหมือนกับการเรียน

- เปรียบการเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเหมือนกับการ

ลงทะเบียนเรียนวิชาในมหาวิทยาลัย

- เปรียบการเดินทางเป็นครูที่ให้ความรู้ต่อผู้เรียน

กลับจากการรอนแรมเที่ยวนี้ ฉันยังลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัย
จนจرت่อ ค่าหน่วยกิตจะแพงเท่าไรก็ไม่อดออก เรียนหนักแค่ไหนก็
ไม่เคยพำบ่น เพราะวิชาที่สนใจศึกษาโลก ยิ่งเรียนยิ่งรัก จึงเรียนหนักหน่วง
และหักโหมมากขึ้น อย่างไม่เคยนึกเหม็นขี้หน้าครูซื้อการเดินทางเลย
แม้แต่นิดเดียว แม้การบ้านที่ครูให้จะยากขึ้นทุกวัน ยังไม่รู้เที่ยวหน้า
ครูจะให้การบ้านไปที่ไหน รู้แต่จะสะบัดแข้งสะบัดขาอยู่ในท่าพร้อม
เรียนตลอด

ปิดเรื่องโดยการแสดงความยินดีที่ได้กลับบ้าน

- เรื่อง “ลพบุรีน่าอยู่” ของสุรภี ศรีอมรศักดิ์

สิ้นสุดแล้วกับการเที่ยวลพบุรี เมืองที่น่าค้นหา แหล่งประวัติศาสตร์ มนต์ตราที่ลุ่มลึกเตรียมจัดของใส่เสื้อผ้าใส่กระเป๋า และแสนดีใจที่สุดที่ได้กลับบ้านกรุงเทพฯ เมืองอันรื่นวยแต่มีความสุข ไม่มีที่ไหนที่จะสุขเท่ากับบ้านเรา ถึงแม่ลพบุรีไม่ใช่บ้านเกิด แต่ก็ เป็นเมืองไทย บ้านอันกว้างใหญ่ของนักท่องเที่ยวทุกคน

การประชุมสัมมนาเสร็จลงด้วยดี ฉันทดีใจที่สุดที่ได้กลับบ้านแล้ว

ปิดเรื่องโดยการกล่าวลาผู้อ่าน

- เรื่อง “เมื่อลมหนาวมาเยือนที่เชียงราย” ของคณิ่งพิม ศรีโสภาส

การเดินทางครั้งนี้ก็จบลงอย่างสวยงาม สนุกสนาน ตื่นเต้น ใน
การเดินทางครั้งนี้โปรดติดตามต่อไปนะคะว่า เราจะพาคุณไปสัมผัส
ความงดงามตระการตา ณ ที่แห่งหนตำบลใด ครั้งนี้ลาผู้อ่านแล้วนะคะ
สวัสดิ์ค่ะ

การสรุปหรือการปิดเรื่อง

- นอกจากนี้การปิดเรื่องผู้เขียนยังสามารถเลือกใช้ได้มากมายหลายวิธี เช่น
 - ปิดเรื่อง โดยการกล่าวถึงการเดินทางทั้งหมดโดยย่อ
 - ปิดเรื่อง โดยการแสดงความคิดเห็น
 - ปิดเรื่อง โดยกล่าวขอบคุณผู้ช่วยเหลือและสนับสนุนการเดินทาง